

TÓTH ERZSÉBET

Öröklét

nem örökre megyek el innen, tudom
talán eszébe jut valakinek a nevem
Árpádházi Szent Erzsébet vagy Erzsébet királyné említésekor
hiszen királynő voltam magam is néha
babérkoszorú volt a koronám
a Hungária kávéház tükreiben, a márványon földeregek
ahogy Anna Ahmatova is otthagyta árnyékát a moszkvai falakon
előhívhat valaki a felhők közül is
vagy leeshetek egy könyvespolcról
ha már eltűntek valahai lakhelyeim
Nagy mama házáat fölverte a gyom
Az Órjárát utcából a Nádastó vendéglő is kikopik lassan
a Bosnyák utca már most sem emlékeztet egykori képére
hol van a Makrapipa vendéglő, ahol annyi velős pirítóst ettünk reggelire
talán már az a barátom sem él, aki gyakran idézett verseimből
„Lassabban, lassabban tavasz”
ki fogja morogni a bajsza alatt folyton
„Elmegyünk. Kihalunk, mint a sárkányok...”
lassan a temetők is elfogynak alólunk
szél fújdogál a halottak ligete fölött
föld alá került egész életem
csak én botorkálok még gyámoltalanul
mint akit ittfelejtettek

Harmincöt simogatás

addig nincs baj
amíg a bokámban a csontokat ki tudom tapintani
és a hátamat is elérem
meg tudom masszírozni az összecsomósodott izomrostokat
nem hiába billegtem annyit a gerendán
röpültem a felemás korláton
szaltóztam a tornaszőnyegen
komoly tornászlány voltam, Kertész Aliz tanítványa
ki hiszi ezt el ma már
elvagyok magamban, tudom a jógapózt
holott harmincöt simogatás járna naponta egy embernek
a jó közérzethez, mondják a szakértők
az is jó, ha ő simogat, az is, ha őt simogatják
de honnan jutok én naponta ennyi simogatáshoz
jó, ha évente összejön annyi
és akkor már a röpke érintéseket is beszámítottam
talán elmegyek egy macskasimogatóba
vagy szerzek egy saját macskát
vajon az okosok megkapják-e simogatósaikat
ha már ilyen precíz számításaik vannak

TÓTH ERZSÉBET (1951) Budapest